

DATE MET DE DOKTER

TESS DAMEN

(pseudoniem)
is zesdejaars
geneeskunde-
student. Ze won
de Arts in Spe
columnwedstrijd.

Koffie halen voor de arts' staat vetgedrukt in de taakomschrijving van de coassistent. En dat vind ik allesbehalve vervelend. Telkens als ik me verveel of me geen houding weet te geven in de artsenkamer, bied ik de gestreste artsen een kopje koffie aan. Dankbaar kijken ze een fractie van een seconde op van hun beeldscherm en geven ze zorgvuldig hun wensen door. Rooibosthee met twee zoetjes, latte macchiato décafé – helemaal mijn terrein sinds ik coassistent ben. Eén keer leverde het koffie halen me iets heel anders op. Het was een van mijn eerste coschappen en mijn beeld van de gang van zaken op de werkvloer in een ziekenhuis was nog een stuk romantischer dan nu. Dat beeld was geënt op Grey's Anatomy. In die tv-serie is het ziekenhuis één groot liefdesnest, waar artsen om het kwartier met elkaar de *on call room* induiken om elkaar kinderen en soa's te bezorgen. Op mijn derde stagedag wilde ik tijdens het eerste bestelrondje een beker koffie overhandigen aan de *by far* knapste arts van de afdeling. Net op dat moment slipte mijn voet weg. De hete, zwarte inhoud twijfelde geen moment en verliet de beker met een overtuigende golf, om vervolgens te landen op zijn smetteloos witte doktersjas. *Houston, we've got a problem*. Geschrokken zette ik mijn waterval van excuses in. Ik vroeg of hij zich had verbrand. Hij dacht, met opeengeklemd kaken, van niet. Mijn aanbod om een nieuwe doktersjas voor hem te gaan halen uit de automaat, sloeg hij af. 'Dat doe ik zelf wel.'

Met het schaamrood nog op de kaken nam ik de complimenten van de andere toekomstige artsen in ontvangst; de co had duidelijk gemaakt dat ze zich niet als koffiejuffrouw liet gebruiken. Hiep hoi. Ik was echter net vrijgezel na een relatie van vier jaar en zag mijn kans op een Grey's Anatomy *love story* al aan mijn neus voorbijgaan.

Maar mijn stommitieit had er wel voor gezorgd dat het koffieslachtoffer precies wist wie ik was. De daarop volgende koffierondjes pestten we elkaar regelmatig met het incident. Meisje plagen, kusjes vragen? Ja hoor, op mijn laatste stagedag vroeg mijn droomdokter of ik zin had om een keer iets met hem te gaan drinken. 'Koffie?', antwoordde ik met twinkelende ogen. ●

GESCHROKKEN ZETTE IK MIJN WATERVAL VAN EXCUSES IN